

اعمال مشترک دهه اول

۱- امام صادق(علیه السلام) می فرماید: پدرم حضرت امام باقر(علیه السلام) به من فرمود: پسرم! در دهه نخست از ماه ذی الحجّه، هر شب میان نماز مغرب و عشا این دو رکعت نماز را ترک مکن:

در هر رکعت سوره حمد و سوره قل هو الله را می خوانی، پس از آن این آیه (آیه ۱۴۲ سوره اعراف) را می خوانی:

وَ وَاعْدُنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً، وَ أَتْمَمْنَاهَا بَعْشُرْ، فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ

و ما با موسی سی شب وعده گذاشتیم سپس آن را با ده شب دیگر تکمیل نمودیم به این ترتیب میعاد پروردگارش (با او)

أَرْبَعِينَ لَيْلَةً، وَ قَالَ مُوسَى لِإِخِيِّهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي، وَ أَصْلِحْ

چهل شب تمام شد و موسی به برادرش هارون گفت: جانشین من در میان قوم باش و (آنها را) اصلاح کن

وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ.

و از روش مفسدان پیروی منما.

اگر چنین کنی، در ثواب حاجیان، و اعمال حجّ آنها شریک می شوی.(۱)

۲- روزه گرفتن در نه روز اول. در روایتی از امام موسی کاظم(علیه السلام) نقل شده است که هر کس نه روز اول ذی الحجّه را روزه بدارد، خداوند ثواب روزه تمام عمر را برای او می نویسد.(۲)

۳- ابو حمزه ثمالی از امام صادق(علیه السلام) نقل کرده است که آن حضرت، از روز

اوّل تا عصر روز عرفه، پس از نماز صبح و قبل از نماز مغرب این دعا را می خواند:

اللَّهُمَّ هذِهِ الْأَيَّامُ الَّتِي فَضَلَّتْهَا عَلَى الْإِيمَانِ وَشَرَفَتْهَا، وَقَدْ بَلَغْتُنِيهَا بِمَنْكِ

خدایا این روزهایی است که برتری و شرافتش دادی بر سایر روزها و به لطف و

وَرَحْمَتِكَ، فَأَنْزَلْتُ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ، وَأَوْسَعْ عَلَيْنَا فِيهَا مِنْ نَعْمَائِكَ،

رحمت مرا بدانها رساندی پس برکات خودت را برابر ما فرو بار و از نعمتهای خود در

این روزها بر ما وسعت ده

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَهْدِيَنَا فِيهَا

خدایا من از تو خواهم که درود فرستی بر محمد و آل محمد و نیز خواهم که ما را

دراین روزها به

لِسَبِيلِ الْهُدَى، وَالْعَفَافِ وَالْغِنَى، وَالْعَمَلِ فِيهَا بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى، اللَّهُمَّ

راه هدایت و پاکدامنی و بی نیازی راهنمایی فرمایی و موقمن داری به انجام آنچه

دوست داری و موجب خشنودی تواست خدا

إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوَى، وَيَا سَامِعَ كُلِّ نَجْوَى، وَيَا شَاهِدَ كُلِّ

از تو خواهم ای جایگاه هر شکایت و ای شنای هر سخن سیری و راز و ای حاضر در

هر

مَلَأَ، وَيَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَكْشِفَ

جمع و ای دانای هر نهان که درود فرستی بر محمد و آل محمد و بگشایی

عَنَّا فِيهَا الْبَلَاءَ، وَتَسْتَجِيبَ لَنَا فِيهَا الدُّعَاءَ، وَتُقَوِّيَنَا فِيهَا وَتُعَيِّنَنَا،

در این روزها از ما بلا و گرفتاری را و مستجاب گردانی در آنها دعای ما را و نیرو
دهی به ما در این روزها و کمکمان دهی

و تُوْفَقَنا فِيهَا لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضِي، وَعَلَى مَا افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا مِنْ

و موقمان داری پروردگارا بدانچه دوست داری و خشنود گردی و بر آنچه واجب کرده
ای بر ما از اطاعت خودت

طاغتِکَ، وَطَاعَةِ رَسُولِکَ وَأَهْلِ وِلَايَتِکَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا أَرْحَمَ

و اطاعت پیامبرت و اهل ولایت خدایا از تو خواهم ای مهربانترین
الرَّاحِمِينَ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَهَبَ لَنَا فِيهَا الرِّضا،

مهربانان که درود فرستی بر محمد و آل محمد و در این ایام خشنودی خویش را به من
ببخش

إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ، وَلَا تَحْرِمْنَا خَيْرًا مَا تُنْزِلُ فِيهَا مِنَ السَّمَاءِ، وَطَهِّرْنَا

که براستی تو شنوای دعاibi و محروم مکن ما را از خیری که در این روزها از آسمان
فرو باری و پاکمان کن

مِنَ الذُّنُوبِ يَا عَلَامَ الْغُيُوبِ، وَأَوْجِبْ لَنَا فِيهَا دَارَ الْخُلُودِ، اللَّهُمَّ صَلِّ

از گناهان ای دانای بر نادیدنیها و واجب گردان در این ایام برای ما خانه جاویدان را
خدایا درود فرست

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَلَا تَتَرُكْ لَنَا فِيهَا ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ، وَلَا هَمًا إِلَّا

بر محمد و آل محمد و هیچ گناهی برای ما باقی مگذار جز آن که بیامرزی و نه اندوهی
جز

فَرَجْحَتَهُ، وَلَا دَيْنًا إِلَّا قَضَيْتَهُ، وَلَا غَائِبًا إِلَّا أَدَّيْتَهُ، وَلَا حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ

آن که بگشایی و نه بدھی جز آن که بپردازی و نه غایبی جز آن که به ما برسانی و نه حاجتی از حاجات

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا سَهَّلْتَهَا وَيَسَّرْتَهَا، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ يَا دُنْيَا وَآخِرَتِ جز آن که آسان و هموارش گردانی که براستی تو بر هر چیز توانایی خدایا ای

عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ، يَا رَاحِمَ الْعَبَرَاتِ، يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ، يَا رَبَّ الْأَرَضَيْنَ دانای اسرار پنهان ای رحم کننده بر اشک دیدگان ای اجابت کننده دعاها ای پروردگار زمینها

وَالسَّمَوَاتِ، يَا مَنْ لَا تَتَشَابَهُ عَلَيْهِ الاصْوَاتُ، صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاجْعَلْنَا فِيهَا مِنْ عُتْقَائِكَ وَطَلَقَائِكَ مِنَ النَّارِ، وَالْفَائزِينَ بِجَنَّتِكَ، محمد و قرار ده ما را در این روزها از آزادشدگان و رهایی یافتگان از آتش و نائل شوندگان به بهشت

وَالنَّاجِينَ بِرَحْمَتِكَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ و نجات یافتگان بوسیله رحمت ای مهربانترین مهربانان و درود خدا بر آقای ما محمد و آله‌ای جمعین، وَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ تَسْلِيمًا. (۳) آللش همگی و سلام بر همه آنان باد.

۴- آن پنج دعایی را بخواند که به فرموده امام باقر(علیه السلام) خداوند آن را بوسیله جبرئیل برای حضرت عیسی(علیه السلام) هدیه فرستاد، تا در ایام این دهه، آنها را بخواند. آن پنج دعا چنین است:

(۱) أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، بِيَدِهِ

(۱) گواهی دهم که معبدی جز خدای یگانه نیست که شریک ندارد از آن اوست

فرمانروایی و خاص اوست ستایش هر چه خیر است

الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. (۲) أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا

بدست اوست و او بر هر چیز تواناست (۲) گواهی دهم که معبدی جز خدای یگانه

نیست که

شَرِيكَ لَهُ، أَحَدًا صَمَدًا، لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا. (۳) أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ

شریک ندارد یگانه بی نیازی که همسر و فرزندی برای خود نگیرد (۳) گواهی دهم که

معبدی

إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، أَحَدًا صَمَدًا، لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ

جز خدای یگانه نیست که شریک ندارد یگانه بی نیازی که نزاید و نه زایده شده و

نیست برایش

كُفُواً أَحَدٌ. (۴) أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ

همتاپی هیچ کس (۴) گواهی دهم که معبدی جز خدای یگانه نیست که شریکی ندارد

از آن اوست فرمایی و خاص اوست

الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ

ستایش زنده کند و بمیراند و اوست زنده ای که نمیرد خیر بدست اوست و او بر هر

شَيْءٍ قَدِيرٌ. (۵) حَسْبِيَ اللَّهُ وَكَفَى، سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَا، لَيْسَ وَرَاءَ اللَّهِ

چیز تواناست (۵) بس است مرا خدا و کافی است بشنو خدا صدای هر کس که دعا

کند و رای خدا

مُنْتَهَى، أَشْهَدُ اللَّهَ بِمَا دَعَا، وَأَنَّهُ بَرِيءٌ مِمَّنْ تَبَرَّءَ، وَأَنَّ لِلَّهِ الْآخِرَةَ وَالْأُولَى. (۶)

انتهایی نیست گواهی دهم برای خدا بدانچه خوانده است و این که بیزار است از هر که از او بیزاری جسته و برای خداست آخرت و دنیا.

سپس حضرت عیسی (علیه السلام) پاداش فراوانی را برای صد مرتبه خواندن این پنج دعا ذکر فرمود.^(۵) مرحوم «علامه مجلسی» گفته است: اگر کسی هر روز هر یک از این پنج دعا را ده مرتبه بخواند (که در مدت ده روز هر کدام را صد مرتبه خوانده است) به روایت عمل کرده است. البته اگر هر روز هر دعایی را صد مرتبه بخواند بهتر است.^(۶)

۵- در هر روز از این دهه، این تهلیلات [لا إِلَّا اللَّهُ هَا] را که از امیر مؤمنان (علیه السلام) نقل شده است بخواند و اگر روزی ده مرتبه بخواند بهتر است:

لَا إِلَّا اللَّهُ عَدَدُ الْلَّيَالِي وَالدُّهُورِ، لَا إِلَّا اللَّهُ عَدَدُ أَمْوَاجِ الْبُحُورِ، لَا

معبدی جز خدا نیست به شماره شبها و روزگاران معبدی جز خدا نیست به شماره موجهای دریاها

إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ وَرَحْمَتُهُ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ، لَا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ عَدَدُ الشَّوَّمِ

معبدی جز خدا نیست و رحمت او بهتر است از آنچه مردم جمع کنند معبدی جز خدا نیست به شماره هر خار و

وَالشَّجَرِ، لَا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ عَدَدُ الشَّعْرِ وَالْوَيْرِ، لَا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ عَدَدُ الْحَجَرِ

هر درخت معبدی جز خدا نیست به شماره هر مو و کُرک معبدی جز خدا نیست به شماره هر سنگ

وَالْمَدَرِ، لَا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ عَدَدُ لَمْحِ الْعُيُونِ، لَا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ فِي الْلَّيْلِ إِذَا

و کلوخ معبدی جز خدا نیست به شماره بهم خوردن چشمها معبدی جز خدا نیست

در شب چون

عَسْعَسٌ، وَالصُّبْحٌ إِذَا تَتَفَسَّ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدُ الرِّيَاحِ فِي الْبَرَارِي

تاریک شود و در صبح چون بدمد معبدی نیست جز خدا به شماره بادها در صحرای

وَالصُّخُورِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِنَ الْيَوْمِ إِلَى يَوْمٍ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ.(۷)

و کوهها معبدی جز خدا نیست از امروز تا روز نفح صور.

۱. اقبال، صفحه ۳۱۷.

۲. زاد المعاد، صفحه ۲۴۰.

۳. مصباح المتهدج، صفحه ۶۷۲ و اقبال، صفحه ۳۲۲ (با اندکی تفاوت).

۴. ممکن است این دعا به زیان عربی بر حضرت مسیح(علیه السلام) نازل شده باشد و نیز ممکن است حضرت امام باقر(علیه السلام) آن را به عربی تبدیل کرده باشد.

۵. اقبال، صفحه ۳۲۳.

۶. زادالمعاد، صفحه ۲۴۵.

۷. اقبال، صفحه ۳۲۴.